Омър Хикъм

ЗАВРЪЩАНЕТО НА АЛБЪРТ У ДОМА

София, 2019

Преводът е направен по изданието
Homer Hickam
Carrying Albert Home
The Somewhat True Story of a Man, His Wife, and Her Alligator
William Morrow, An Imprint of HarperCollins Publishers, 2015

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

Copyright © 2015 by Homer Hickam.
All rights reserved.
Published by arrangement with William Morrow, an imprint of HarperCollins Publishers.

© Галина Величкова, превод, 2019
© Фиделия Косева, корица, 2019
© Издателство „Изток-Запад“, 2019

ISBN 978-619-01-0381-3

ОМЪР ХИКЪМ

ЗАВРЪЩАНЕТО на Албърт у дома

Превод от английски
Галина Величкова

ИЗТОК ЗАПАД

СЕРИЯ „КРАСНОГЛЕД“

„Творци на съвпадения“, Йов Блум

„Тежък дар“, Уилям Кент Крюгер

„Животът, който загърбваме“, Алън Ескенс

„Еуфория“, Лили Кинг

„Момичето от Бруклин“, Гийом Мюсо

„Лято по френски“, София Наш

„Един аристократ в Москва“, Еймър Тауълс

„Брачният пакт“, Мишел Ричмънд

„Еротични истории за пенджабски вдовици“, Бали Каур Джасвал

„Жените, които купуват цветя“, Ванеса Монфорт

„Парижката квартира“, Гийом Мюсо

„Люляковите момичета“, Марта Хол Кели

„Между небето и Лу“, Лорен Фуше

„Изгубени кучета и самотни души“, Люси Дилън

„Завръщането на Албърт у дома“, Омър Хикъм

На Франк Уеймън,
който оцени тази история преди мен

ЗАВРЪЩАНЕТО НА АЛБЪРТ У ДОМА

Почти истинската история на

ЕДИН МЪЖ, СЪПРУГАТА МУ и НЕЙНИЯ АЛИГАТОР

В ГЛАВНИТЕ РОЛИ

Елзи Лавендър Хикъм
(която си мислеше, че пътуването е започнало заради казаното от нея)

Омър Хикъм
(старши)
(който си мислеше, че пътуването е започнало заради това, което той е направил)

РАЗКАЗАНА ОТ

Омър Хикъм
(младши)

И С УЧАСТИЕТО НА

Албърт Хикъм
(заради когото в действителност започна пътуването)

Петелът
(чието участие в пътуването така и не се изяснява)

ЕТАПИТЕ НА ПЪТУВАНЕТО

КАК ЗАПОЧНА ТОВА ПЪТУВАНЕ ◆ 13
ВЪВЕДЕНИЕ ◆ 15

ПЪРВИ ЕТАП ◆ 19
Как започна това пътуване
Първи етап, в който Елзи и Омър решават да заведат Албърт у дома му, петелът се появява кой знае откъде, Омър започва да осъзнава колко сериозно е загазил, Елзи танцува сама, а Омър и Албърт ограбват банка.

ВТОРИ ЕТАП ◆ 75
Как Елзи стана радикал
Втори етап, в който в сюжета за кратко се появява Джон Стайнбек, Омър става жертва на сгрешена идентичност, а Елзи и Албърт водят съмнителна битка.

ТРЕТИ ЕТАП ◆ 127
Как Елзи минава по маршрута на „мокрите“, Омър написва стихотворение, а Албърт преминава в друга реалност
Трети етап, в който Елзи пренася нелегално алкохол, Омър се среща с един луд поет и любовницата му, а ние започваме да разбираме, че Албърт може би е символ на нещо, много по-величаво от самия него.

ЧЕТВЪРТИ ЕТАП ◆ 177

Как Омър се поучава от бейзбола,
а Елзи е медицинска сестра

Четвърти етап, в който Омър и Албърт играят бейзбол, Елзи става медицинска сестра, а животът им поднася сурови уроци.

ПЕТИ ЕТАП ◆ 233

Как Елзи обиква плажа, а Омър и Албърт
служат в Бреговата охрана

Пети етап, в който Елзи открива къде в действителност ѝ е мястото, а Омър и Албърт водят ужасяваща кървава битка срещу контрабандистите и други морски стихии.

ШЕСТИ ЕТАП ◆ 297

Как Албърт летя

Шести етап, в който Омър открива Джорджия, Елзи се учи да пилотира самолет без предпазен колан, а обезсърченият Омър и тържествуващият Албърт политат към небесата.

СЕДМИ ЕТАП ◆ 313

Как Омър и Елзи спасяват филмова продукция,
а Албърт играе крокодил

Седми етап, в който отново сбъркват Омър с някой друг, Елзи вижда съпруга през розови очила, Албърт с артистичната волност на малкото си сърчице пресъздава образа на реквизитен целулоиден крокодил.

ОСМИ ЕТАП ◆ 351

Как Омър, Елзи и Албърт оцеляват, след като са попаднали в окото на ураган, при това истински, не само този в сърцата им

Осми етап, в който в сюжета за кратко се появява Ърнест Хемингуей, Елзи е колкото очарована, толкова и разтревожена за почти всичко, включително и за Албърт, а Омър се изправя очи в очи с гнева на урагана.

ДЕВЕТИ ЕТАП ◆ 391

Как Албърт най-сетне се завърна у дома

Девети етап, в който Елзи трябва да вземе ужасно решение, Омър не знае как да ѝ помогне, но въпреки това успява; за кратко в сюжета се появява Бъди Ебсън, отнасят Албърт у дома му и пътуването завършва, но в известен смисъл краят му така и не настъпва.

ЕПИЛОГ ◆ 407

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПОСЛЕПИС ◆ 409

БЛАГОДАРНОСТИ ◆ 413

КАК ЗАПОЧНА ТОВА ПЪТУВАНЕ

ДО МОМЕНТА, КОГАТО МАЙКА МИ ми каза за Албърт, дори не бях подозирал, че някога са предприели опасно и изпълнено с приключения пътуване, за да го отведат у дома. Не знаех как са се оженили, нито какво ги е направило такива, каквито ги познавах. Не знаех и че майка ми е носела в сърцето си неутолима любов към някакъв мъж, който е станал известен холивудски актьор, нито че баща ми се е срещнал с него, след като се е преборил с мощен ураган – и то не само този в тропиците, а и този в душата си. От историята за Албърт научих тези и много други неща не само за родителите ми, но и за живота, който са ми дарили да изживея, за живота, който всички ние живеем дори когато не ни е съвсем ясно защо.

Пътуването, на което са се отправили моите родители, е започнало през 1935 година, шестата година от Голямата депресия в Съединените американски щати. По това време Коулуд е имал малко над хиляда жители, които – както моите бъдещи родители – са били младоженци, отраснали в миньорските селища. Всеки ден, както и бащите и дядовците им преди тях, мъжете ставали и тръгвали към мината на работа, където порели суровата въглищна маса със своите къртачи, експлозиви, кирки и лопати, докато таваните на галериите над тях ръмжали, пропуквали се, понякога и пропадали. Смъртта ги спохождала доста често и затова всяка сутрин, когато младите мъже тръгвали за работа, а жените им ги изпращали, сбогуванията между мъжете и жени-

те в това малко градче в Западна Вирджиния били белязани от голяма доза тъжно еднообразие. Но въпреки това, в името на заплатата и къщата, подсигурени от въгледобивната компания, тези сбогувания не преставали и мъжете се вливали в дългата върволица миньори, в чиито ръце се полюшвали кутиите с обяда, а ботушите им тъпчели калта към дълбоките тъмни подземия.

Докато мъжете им се трудели неуморно в мината, жените на Коулуд били натоварени със задачата да чистят от безкрайния прах дадените им от Компанията къщи. Влакове, натоварени с въглища, пухтели и ръмжали по релсите, прокарани на метри от къщите, и бълвали задушливи облаци от черна пепел, която се процеждала вътре, независимо колко плътно затворени били прозорците и вратите. С всяка глътка въздух жителите на Коулуд поглъщали праха, а когато се разхождали по улиците, го виждали как се носи като сива мъгла. Вечер, щом отпуснели уморени глави, прахът бухвал като гъст храсталак от възглавниците, а сутрин, щом отметнели одеялата, се надигал на сиви бляскащи облачета. Всяка сутрин жените ставали и се борели с праха, на следващата сутрин пак ставали и пак продължавали борбата веднага щом изпратели съпрузите си на работа да създават още прах.

Отглеждането на децата също било поверено на съпругите. По това време често вилнеели епидемии от скарлатина, шарка, грип, тиф и всякакви непознати видове треска, които отнемали живота и на силните, и на слабите деца. Малко семейства били пощадени от загубата на дете. Всекидневната несигурност за живота на съпрузите и децата си вземала своето. Само след няколко години онази естествена, невинна свежест на младите момичета от Западна Вирджиния изчезвала и на нейно място се появявала грубата, твърда обвивка, така обичайна за жените от миньорските селища.

Такъв бил светът, в който живеели Омър и Елзи Хикъм, моите родители, преди още да станат мои родители. Светът, който Омър приемал такъв, какъвто е. Светът, който Елзи мразела.

И как иначе?

Тя все пак била прекарала известно време във Флорида.